

II Niedziela Wielkiego Postu (B)

Tekst Ewangelii (Mk 9,2-10): Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się błękitno-białe tak, jak śnieg, a jego twarz była jak słońce. I ukazał się im Eliasza z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedzieli bowiem, co należało mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się im obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!». I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy "powstał z martwych".

«Tam przemienił się wobec nich»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy scenę, «w której trzech apostołowie - Piotr, Jakub i Jan ukazują się zachwyceni pięknością Zbawiciela» (Jan Paweł II): «Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się błękitno-białe» (Mk 9,2-3). A co się tyczy nas, możemy wyciągnąć z tego przesłanie: «przez zwycięstwo śmierci, a na życie i nieśmiertelność rzuci światło przez Ewangelię» (2Tm 1, 10), zapewnia św. Paweł swojego ucznia Tymoteusza. To właśnie kontemplujemy, pełni zdumienia, jak wtedy trzech wybrani

Aposto?owie, w tej scenie na drug? niedziel? Wielkiego Postu: Przemienienie.

Dobrze by by?o, aby?my w naszych wielkopostnych praktykach przyj?li ten rozb?ysk s?o?ca i ?wiat?a w obliczu i stroju Jezusa. S? one wspania?ym symbolem odkupionej ludzko?ci, która nie prezentuje si? ju? w brzydocie grzechu, ale w ca?ym pi?knie, jakie bosko?? dodaje naszemu cia?u. Zachwy? Piotra jest wyrazem tego, co czuje cz?owiek kiedy pozwala, aby ?aska Bo?a go nawiedzi?a.

Duch ?wi?ty przemienia tak?e zmys?y Aposto?ów i dzi?ki temu mog? ujrze? Bosk? chwa?? Jezusa-Cz?owieka. Przemienione oczy mog? ujrze? to, co najbardziej l?ni; przemienione uszy, s?ysz? najsubtelniejszy i najprawdziwszy g?os - g?os Ojca, który ma upodobanie w Synu. Wszystko razem wydaje si? zbyt zaskakuj?ce dla nas, przyzwyczajonych do szaro?ci i przeci?tno?ci. Tylko je?li pozwolimy Panu nas dotkn??, nasze zmys?y stan? si? zdolne do widzenia i do s?uchania tego, co jest najpi?kniejsze i najrado?niejsze w Bogu i w ludziach ubóstwionych przez Tego, który powsta? z martwych.

«Charakterystyk? duchowo?ci chrze?cija?skiej - napisa? Jan Pawe? II - jest obowi?zek ucznia do coraz pe?niejszej przemiany w ?lad za swym Nauczycielem», w taki sposób, ?e - poprzez wytrwa?o??, któr? mogliby?my nazwa? "przyjacielsk?"— dotrzemy do tego, by móc «oddycha? jego odczuciami». W r?kach Maryi z?ó?my ten cel naszej prawdziwej "przemiany" w Jej Synu Jezusie Chrystusie.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«W cudzie przemienienia kryje si? jeszcze inne pouczenie. Oto bowiem w czasie jego trwania ukazali si? Moj?esz i Elias, to znaczy Prawo i prorocy. Przystaj? bowiem nawzajem do siebie stronie obydwu przymierzy. Albowiem jak powiedzia? ?w. Jan: "Prawo zosta?o nadane przez Moj?esza, ?aska za? i prawda przysz?y przez Jezusa Chrystusa".» (?wi?ty Leon Wielki)

•

«Odczuwamy potrzeb? udania si? do przestrzeni ciszy, wej?cia na wzgórze, aby spotka? si? sami ze sob? i lepiej us?ysze? g?os Pana. Ale nie mo?emy tam pozosta?! Spotkanie z Bogiem na modlitwie przynagla nas do zej?cia na dó? i do powrotu do przyziemno?ci, w której spotykamy wielu braci przygniecionych zm?czeniem, niesprawiedliwo?ci?, bied? materialn? i duchow?»

(Franciszek)

•

«Począwszy od dnia, w którym Piotr wyznał, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego, Nauczyciel "zaczęł... wskazywał swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć... że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstać" (Mt 16, 21). Piotr protestuje przeciw tej zapowiedzi, a inni uczniowie jej nie rozumieją. W tym kontekście sytuuje się tajemnicze wydarzenie Przemienienia Jezusa na wysokiej górze, wobec trzech świadków wybranych przez Niego: Piotra, Jakuba i Jana. Oblicze i szaty Jezusa jaśnieją olśniewającym światłem; ukazują się Mojżesz i Eliasz, którzy mówią "o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie" (Łk 9, 31). Okrywa ich obłok, a głos z nieba mówi: "To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie" (Łk 9, 35).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 554)